

دروغ‌گویی شکست خورده و رسوادر جهان ترامپ برای فرار از شکست جدید خود، لاف مذاکره زد

دروغ، ابزار کار قمارباز است؛البته قماربازی که در باتلاق گیر کرده باشد، دروغ‌های شایخ‌دارتری هم می‌گوید. درست مثل دروغ مذاکره ترامپ. او که حالا با درافتادن با ایران، از همه جهت گیر افتاده است، به هرچیزی جنگ می‌زند تا خود را نجات دهد، ولی بیشتر فرو می‌رود. قمارباز قاتل تصور میکرد با ادعای کذب مذاکره می‌تواند دو سه روزی برای بازارهای جهشی انرژی و ریزشی بورس، زمان بخرد، ولی باز هم سنگ روی یخ شد. ادعا کرد در ۱۵ بند با یک مقام عالی در ایران مذاکره و به توافق نزدیک شده‌است تا جلوی روند افزایشی قیمت نفت را بگیرد، اما فقط نیم‌روز موفق شد! با تکذیب این ادعای گزاف از نسوی مسئولان ایرانی، نفت و گاز دوباره در جهان افزایشی شد. این چندمین باری است که ترامپ قمارباز در جنگ تحمیلی علیه ایران شکست می‌خورد. تنگه در دست ایران است؛ و همین ابزار نظامی – اقتصادی، گلولی ترامپ را همچنان فشرده نگه داشته است. ما حالا با ترامپ پدر کشتگی داریم. مجاهدان میدان و خیابان این مردک قمارباز را حالاحالاها را خواهند کرد. موشک‌های ما دقیق تر و هدفمندتر از روز اول جنگ رمضان اصابت می‌کنند و همین حالا هم ایران پیروز این نبرد بزرگ است. اما این نبرد تا سرنوگونی کامل تفرعن و خودبینی صهیونی – آمریکایی ادامه دارد. تجهیزات دشمن فریوده‌تر و مستهلک‌تر از همیشه شده و دست خالی دشمن صهیونی – آمریکایی اکنون دیگر برای همه جهان رو شده است؛ چه در میدان جنگ و چه در بازارهای باقوله هم ادامه خواهد داشت، هرچند قمارباز قاتل هر روز یک دروغ جدید برای لاپوشانی شکست‌های مفتضحانه‌اش بیافد.

□ □ □

اولین باری نیست که ترامپ، خودش، حرف‌های خودش را نقض، یا پس و پیش می‌کند. او همان کسی است که در خلال مذاکره و درست زمانی که مدعی بود گفتگوها دارد به نتایج مثبت می‌انجامد، در بشیور جنگ میدد، و حالا در بحبوحه جنگ حرف از مذاکره دوباره می‌زند؛ شاید چون طی همین چند هفته، نه جنگی که راه انداخته بود طبق انتظاراتش پیش رفت، نه آنها که توقع داشت در ادامه، او راه‌راهی‌ی‌کنند. حمایتش کردند!

ترامپ چاره‌ای به جز بلوف زدن ندارد. خصوصاً بعد از آن که در ماجرای تنگه هرمز همه دست در به سینه‌اش زند. او ناچار بود برای تغییر فضای بازی، برگ جدیدی رو کند. و چسه چیز بهتر از ادعای مذاکره؟ ادعایی که می‌تواند حریف را به لحاظ روحی روانی هم که سده، تحت تاثیر قرار دهد. اما یادش نماند که طی همین سه هفته، به چوپان دروغگو تبدیل شده است. امروز دیگر رئیس جمهور آمریکا به هر ریسسمانی جنگ می‌زند. تمام تاکتیک‌های او با ضدتاکتیک از سوی ایران پاسخ داده شده، و تک‌تک حملاتش نه فقط با دفاعی غیرقابل تصور، که با ضدحمله تومان مواجه شده‌است. در چنین شرایطی پیش‌کنشیدن بحث مذاکره می‌تواند به معنای عقب‌نشینی حریف تلقی شود. همان چیزی که در میدان نبرد دیده نمی‌شود! اما زمین بازی ترامپ، مدت‌هاست که فضای مجازی است، همان فضایی که او در آن حریف را خاک کرده، نسخه‌اش را پدیدبده و با آن امروز باز دیگر پای میز مذاکره نشسته است. فضایی کاملاً متفاوت از واقعیتی که این روزها مردم ایران با پویست و گوش‌ت‌خودلمس می‌کنند.

روز بیست و دوم جنگ بود که رئیس‌جمهور آمریکا تهدید کرد نبرو گاه‌های برقی ایران را بمباران خواهد کرد و مهلتی ۴۸ ساعته برای باز کردن تنگه هرمز داد. تنگه‌ای که البته، مدتی قبل، خود ترامپ در رابطه با آن گفته بود نیازی به آن ندارد. «ما از تنگه هرمز استفاده نمی‌کنیم؛ به آن نیازی نداریم. اروپا، کره، ژاپن و چین به آن نیاز دارند، آنها مجبور خواهند شد تا حدی وارد ماجرا شوند.»

پاسخ ایران به تهدید کاخ سفید مبنی بر هدف قرار دادن تانسپات حیاتی، کوبنده و کاری بود، چرا که به صراحت اعلام کرد هر گونه حمله به زیرساخت‌های انرژی کشور با پاسخی متقابل مواجه می‌شود. و آنجایی که پیش‌تر در واکنش به حملات علیه تانسپات انرژی در پارس جنوبی، پاسخ‌ها و پیامدهای مشابه در قطر رخ داد، با این پی‌ری‌حوادث مرتبط با تانسپات هسته‌ای ایران با پاسخ‌هایی در دیمونا و فراتر از آن همراه شد، کاملاً مشخص بود که هزینه حمله به نیروگاه‌های برقی ایران، هرگز یک‌جانبه و بدون تبعات برای آمریکا و رژیم

□ گزارش ۲

□ گزارش ۳

□ گزارش ۴

□ گزارش ۵

□ گزارش ۶

□ گزارش ۷

□ گزارش ۸

□ گزارش ۹

□ گزارش ۱۰

□ گزارش ۱۱

□ گزارش ۱۲

□ گزارش ۱۳

□ گزارش ۱۴

□ گزارش ۱۵

□ گزارش ۱۶

□ گزارش ۱۷

□ گزارش ۱۸

□ گزارش ۱۹

□ گزارش ۲۰

□ گزارش ۲۱

□ گزارش ۲۲

□ گزارش ۲۳

□ گزارش ۲۴

□ گزارش ۲۵

□ گزارش ۲۶

□ گزارش ۲۷

□ گزارش ۲۸

□ گزارش ۲۹

□ گزارش ۳۰

□ گزارش ۳۱

□ گزارش ۳۲

□ گزارش ۳۳

□ گزارش ۳۴

□ گزارش ۳۵

□ گزارش ۳۶

□ گزارش ۳۷

□ گزارش ۳۸

□ گزارش ۳۹

□ گزارش ۴۰

□ گزارش ۴۱

□ گزارش ۴۲

□ گزارش ۴۳

□ گزارش ۴۴

□ گزارش ۴۵

□ گزارش ۴۶

□ گزارش ۴۷

□ گزارش ۴۸

□ گزارش ۴۹

□ گزارش ۵۰

□ گزارش ۵۱

□ گزارش ۵۲

□ گزارش ۵۳

□ گزارش ۵۴

□ گزارش ۵۵

□ گزارش ۵۶

□ گزارش ۵۷

□ گزارش ۵۸

□ گزارش ۵۹

□ گزارش ۶۰

□ گزارش ۶۱

□ گزارش ۶۲

□ گزارش ۶۳

□ گزارش ۶۴

□ گزارش ۶۵

□ گزارش ۶۶

□ گزارش ۶۷

□ گزارش ۶۸

□ گزارش ۶۹

□ گزارش ۷۰

□ گزارش ۷۱

□ گزارش ۷۲

□ گزارش ۷۳

□ گزارش ۷۴

□ گزارش ۷۵

□ گزارش ۷۶

□ گزارش ۷۷

□ گزارش ۷۸

□ گزارش ۷۹

□ گزارش ۸۰

□ گزارش ۸۱

□ گزارش ۸۲

□ گزارش ۸۳

□ گزارش ۸۴

□ گزارش ۸۵

□ گزارش ۸۶

□ گزارش ۸۷

□ گزارش ۸۸

□ گزارش ۸۹

□ گزارش ۹۰

□ گزارش ۹۱

□ گزارش ۹۲

□ گزارش ۹۳

□ گزارش ۹۴

□ گزارش ۹۵

□ گزارش ۹۶

□ گزارش ۹۷

□ گزارش ۹۸

□ گزارش ۹۹

□ گزارش ۱۰۰

راهی شدیم اما هنوز به سر خیابان نرسیده، صدای مهیب انفجار متوقفمان کرد.د این بار هم نفجسار عمومی در نزدیکی خانه اسقامت شیشه‌ها را به چالش کشیده بود! آن روزها هم اگرچه جنگ میان دو کشور همسایه ایران و رژیم بعث عراق بود اما آتش این جنگ را همین دولت‌های آمریکایی و غربی روشن کرده و هیزمیش را تا مابین می‌کردند. بمب‌هایی که آن روز صدام و حزب بعث بر سر مردم ایران می‌ریختند، هیچ کدامشان ساخته عراق نبودند بلکه تحفه‌های انگلیس و آمریکا آلمان و فرانسه بود که بر سر مردم ایران آوار می‌شد. دست آخر هم صدام و حزب بعث دستخوش این خوش خدمتی‌هایشان به غربی‌ها و آمریکایی‌ها را گرفتند اما مردم عراقی و شیعیان و مسلمانانی که مخالف این برادر کشتی بودند هم، جور سال‌ها اشغال زیر چکمه سربازان آمریکایی را چشیدند.

□ گزارش ۱۰۱

□ گزارش ۱۰۲

□ گزارش ۱۰۳

□ گزارش ۱۰۴

□ گزارش ۱۰۵

□ گزارش ۱۰۶

□ گزارش ۱۰۷

□ گزارش ۱۰۸

□ گزارش ۱۰۹

□ گزارش ۱۱۰

□ گزارش ۱۱۱

□ گزارش ۱۱۲

□ گزارش ۱۱۳

□ گزارش ۱۱۴

□ گزارش ۱۱۵

□ گزارش ۱۱۶

□ گزارش ۱۱۷

□ گزارش ۱۱۸

□ گزارش ۱۱۹

□ گزارش ۱۲۰

□ گزارش ۱۲۱

□ گزارش ۱۲۲

□ گزارش ۱۲۳

□ گزارش ۱۲۴

□ گزارش ۱۲۵

□ گزارش ۱۲۶

□ گزارش ۱۲۷

□ گزارش ۱۲۸

□ گزارش ۱۲۹

□ گزارش ۱۳۰

□ گزارش ۱۳۱

□ گزارش ۱۳۲

□ گزارش ۱۳۳

□ گزارش ۱۳۴

□ گزارش ۱۳۵

□ گزارش ۱۳۶

□ گزارش ۱۳۷

□ گزارش ۱۳۸

□ گزارش ۱۳۹

□ گزارش ۱۴۰

□ گزارش ۱۴۱

□ گزارش ۱۴۲

□ گزارش ۱۴۳

□ گزارش ۱۴۴

□ گزارش ۱۴۵

□ گزارش ۱۴۶

□ گزارش ۱۴۷

□ گزارش ۱۴۸

□ گزارش ۱۴۹

□ گزارش ۱۵۰

□ گزارش ۱۵۱

□ گزارش ۱۵۲

□ گزارش ۱۵۳

□ گزارش ۱۵۴

□ گزارش ۱۵۵

□ گزارش ۱۵۶

□ گزارش ۱۵۷

□ گزارش ۱۵۸

□ گزارش ۱۵۹

□ گزارش ۱۶۰

□ گزارش ۱۶۱

□ گزارش ۱۶۲

□ گزارش ۱۶۳

□ گزارش ۱۶۴

□ گزارش ۱۶۵

□ گزارش ۱۶۶

□ گزارش ۱۶۷

□ گزارش ۱۶۸

□ گزارش ۱۶۹

□ گزارش ۱۷۰

□ گزارش ۱۷۱

□ گزارش ۱۷۲

□ گزارش ۱۷۳

□ گزارش ۱۷۴

□ گزارش ۱۷۵

□ گزارش ۱۷۶

□ گزارش ۱۷۷

□ گزارش ۱۷۸

□ گزارش ۱۷۹

□ گزارش ۱۸۰

□ گزارش ۱۸۱

□ گزارش ۱۸۲

□ گزارش ۱۸۳

□ گزارش ۱۸۴

□ گزارش ۱۸۵

□ گزارش ۱۸۶

□ گزارش ۱۸۷

□ گزارش ۱۸۸

□ گزارش ۱۸۹

□ گزارش ۱۹۰

□ گزارش ۱۹۱

□ گزارش ۱۹۲

□ گزارش ۱۹۳

□ گزارش ۱۹۴

□ گزارش ۱۹۵

□ گزارش ۱۹۶

□ گزارش ۱۹۷

□ گزارش ۱۹۸

□ گزارش ۱۹۹

□ گزارش ۲۰۰

□ گزارش ۲۰۱

□ گزارش ۲۰۲

□ گزارش ۲۰۳

□ گزارش ۲۰۴

□ گزارش ۲۰۵

□ گزارش ۲۰۶

□ گزارش ۲۰۷

□ گزارش ۲۰۸

□ گزارش ۲۰۹

□ گزارش ۲۱۰

□ گزارش ۲۱۱

□ گزارش ۲۱۲

□ گزارش ۲۱۳

□ گزارش ۲۱۴

□ گزارش ۲۱۵

□ گزارش ۲۱۶

□ گزارش ۲۱۷

□ گزارش ۲۱۸

□ گزارش ۲۱۹

□ گزارش ۲۲۰

□ گزارش ۲۲۱

□ گزارش ۲۲۲

□ گزارش ۲۲۳

□ گزارش ۲۲۴

□ گزارش ۲۲۵

□ گزارش ۲۲۶

□ گزارش ۲۲۷

□ گزارش ۲۲۸

□ گزارش ۲۲۹

□ گزارش ۲۳۰

□ گزارش ۲۳۱

□ گزارش ۲۳۲

□ گزارش ۲۳۳

□ گزارش ۲۳۴

□ گزارش ۲۳۵

□ گزارش ۲۳۶

□ گزارش ۲۳۷

□ گزارش ۲۳۸

□ گزارش ۲۳۹